DENOMINACIÓ: **CARTOIXA DE SANTA MARIA DE MONTALEGRE**

ADREÇA: X=437883.45 Y=4593524.98

MUNICIPI: Tiana

ÈPOCA: s. XV

AUTOR/A: .

PROMOTOR/A: .

TIPOLOGIA: Cartoixa

TITULARITAT: Privada

ÚS: Cartoixa

CODI: p.10

DESCRIPCIÓ:

És un conjunt d'edificis religiosos. Dirigí les obres de construcció del monestir Joan d'Enea, monjo de Portaceli, procurador i ecònom des de 1424 a 1454. Parts d'ella són:

Església: D'estil gòtic d'una sola nau, alta i esvelta, sense decoracions. Només la porta està molt treballada. Nau coberta amb tres voltes de creuria ogivals. Doble cor: el dels Pares i el dels Germans.

Capelles: Per a la misa "in privato". De gran simplicitat, no mancada de bellesa.

Sala Capitular: Ambit decisiu en la vida de la Cartoixa. On es reconeixen les faltes, s'escolta la lectura sagrada i es deliberen les qüestions importants per l'Ordre.

Refectori: On els diumenges i festius dinen plegats, mentres coberts amb la caputxe i en silenci escolten les lectures de la Biblia.

Claustres: Passadis cobert de forma quadrangular al voltant d'un pati. En ell s'obren les portes de les cel·les. Hi ha tres, un petit i dos grans. El petit i més antic, al centre conté un pou. Els altres més grans tenen un el cementiri i un jardí i l'altre un bosc d'oliveres.

Cel·les: Les cel·les dels cartoixans són independents i individuals, seguint l'ideal eremític de Sant Bru. Són casetes on el monjo desenvolupa tota la vida. Resa, treballa, estudia, menge, dorm, paseja...

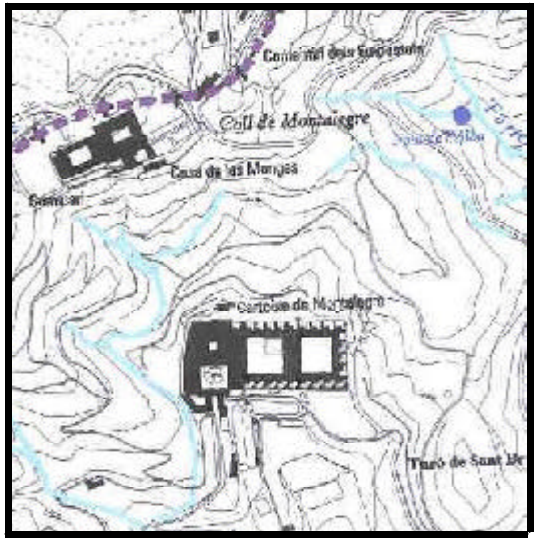
Priorat: Cel·la del Pare Prior. És de més grans dimensions i conté a més la Biblioteca de la Cartoixa.

Cel.les dels Germans: En un claustre retirat dels Pares. Són de dimensions més reduïdes, doncs, gran part de la seva tasca es desenvolupa a l'exterior.

Obediències: Són els llocs de treball on desenvolupen la seva tasca els Germans sota la direcció del Pare Procurador.

Arxiu: És un dels fons monàstics més rics de Catalunya. Iniciat l'any 1415, ha estat sempre molt ben cuidat.

CONTEXT:

Accés per la carretera de Badalona a Mollet. S'hi accedeix per un camí de la propietat. Els terrenys de conreu estan encerclats per una tanca de pedra.

Data de la darrera actualització: Octubre 2001

EVOLUCIÓ D'USOS: Cartoixa

ESTAT DE CONSERVACIÓ: En general bo.

.

VALORACIÓ: Inclòs al Catàleg per ser un excepcional conjunt arquitectònic d'origen medieval que forma part de la memòria històrica del municipi

PROTECCIÓ PROPOSADA: .

Manteniment integral del conjunt.

S'admetem les obres d'adequació de l'edifici a les necessitats actuals que no alterin volumetries, façanes o espais interiors significatius.

El cromatisme a adoptar per les superfícies i elements de les façanes es basarà en un anàlisi dels tons originals, en cas que aquests no apareguessin s'haurà de remetre a un estudi cromàtic específic.

De l'entorn cal mantenir els camins, els murs de contenció dels marges, les basses, les fonts, les mines.

Qualsevol intervenció requerirà la realització d'una memòria d'investigació i recerca històrica que justifiqui i documenti les parts originals, defineixi les modificacions posteriors, i la seva integració amb la proposta sol·licitada.

Pel que fa a la protecció ambiental de l'entorn es pendrà com a referència l'annexe "Catàleg arbori de Tiana"

RÈGIM URBANÍSTIC: PGM 8b

RÈGIM DE PROTECCIÓ: … .Decret de 1949, Llei 16/1985 i Llei 9/1993

REFERÈNCIA CADASTRAL: 0009001-02

DADES HISTÒRIQUES:

Aquesta Cartoixa es fruit de la unió de les Cartoixes de Vallparadís (Terrassa) i la de Sant Pol de Mar (s. XV). Construcció lenta a llarg dels temps, doncs, es finalitza el s. XVIII. La comunitat estava formada peer 26 pares, 18 germans i 50 criats. Es construiex la Hostaleria a l'atri i una exterior i més petita per a senyores.

Viuen en pau fins que l'any 1808, per la guerra dels francesos fugen a Mallorca. Tornen i la troben saquejada. L'any 1820 tenen que dispersar-se i tornen quatre anys més tard.

Amb la desamortització han de sortir i el convent es comprat per un particular que s'instala en la mateixa.

L'edifici ha estat molt malmés i des de Grenoble (casa mare) es compra de nou, s'intenta la reconstrucció i una comunitat de cartoixans francesos la utlitzen.

Per la Guerra Civil deuen d'abandonar-la de nou fins que retornen l'any 1939

BIBLIOGRAFIA:

* La Cartuja de Santa Maria de Montalegre. Compendio Histórico.
* Monografia histórica - descriptiva de la Cartuja de Montalegre.
* La llamada del desierto.
* Los Cartujos. Dialogos de Miraflores.
* Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Fitxes.
* Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Tiana. Fitxa 39

